

Τὸ ὑβρίζειν διὰ τῆς λ. γομάρι ἐνιαχ.: Αὐτὰ τὰ γ'μαρίσματα δὲν τὰ δέχονμ' ἰγὼ Αἰτωλ.

γομαρίστρα ἡ, Μῆλ. ὁμαρίστρα Νάξ. ('Απύρανθ.)
'Εκ τοῦ ρ. γομαρίζω.

1) Ἡ γυνή ἢ μεταφέρουσα ἐπὶ τῆς ράχεως φορτίον, συνήθως κλάδων Νάξ. ('Απύρανθ.): Θὰ βρω δὴ τρεῖς ὁμαρίστρες νὰ πᾶμε νὰ φέρωμε δὴ κλήματα. 2) Σημεῖον συγκεντρώσεως πολλῶν δεματίων δημητριακῶν ἐντὸς τοῦ θερισθέντος ἀγροῦ Μῆλ. Συνών. *θεμωνιά*.

γομαριστράκι τό, ἐνιαχ. ὁμαριστράκι Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γομαρίστρα διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκι.

Μικρὰ κόρη μεταφέρουσα ἐπὶ τῆς ράχεως φορτίον, συνήθως κλάδων.

γομαριτζῆς ὁ, ἐνιαχ. ὁμαριτζῆς Νάξ. ('Απύρανθ.)
γομαριτζῆς Ἡπ. ('Ιωάνν.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρι.

Γομαρᾶς 4, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.

γομαρίτικος ἐπίθ. Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 421 γ'μαρί-
τ'κους Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτι-
κος.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἔχων σχέσιν μετὰ τὸ γομάρι, τὸν ὄνον, ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουρένιος, γαιδοουρή-
σιος, γαιδοουρίνιος, γαιδοουρίτικος, γαι-
δοουρίτινιος.

γομαρίτσα ἡ, ἐνιαχ. γομαρίτσα Ἡπ. ('Αρτοπ. Αὐλό-
τοπ. Ἰωάνν. Λάκκα Σουλ. κ.ά.) Μακεδ. (Γαλατ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

Θωπευτ., ἢ μικρὰ ὄνος ἐνθ' ἄν.: Ἰσμ.

Ἔχασα τὴ γομάρα μου μὴ ξύλα φουρτουμένη,
ντέ γομάρα μ', ντέ! Ντέ γομαρίτσα μ', ντέ!
Συνών. βασταγοουρίτσα, γαιδοουρίτσα, γαι-
δοουροπούλα, γομαροούλα.

γομαροβόλι τό, ἐνιαχ. ὁμαροβόλι Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βόλι.

Πλῆθος φορτίων ἢ δεματίων ἐκ κλάδων ἐνθ' ἄν.: Μου-
ρέ, εἶδα ὁμαροβόλι 'ν' πού 'ν' ἐκεῖ μέσ' 'ς τὴν αὐλή;
Νάξ. ('Απύρανθ.) Συνών. γομαροθέμι.

γομαροβουνιά ἡ, ἐνιαχ. γομαροβουνιά Θεσσ. ('Αρ-
ματωλικ. Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.) Μακεδ. (Βροντ.) γομαρο-
σβουνιά Ἡπ. (Αὐλότοπ. κ.ά.) γομαροσβουνιά Ἡπ.
(Ἀρτοπ. Λάκκα Σουλ.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ βουνιά.

Κόπρος ὄνου ἐνθ' ἄν.: Ἀφ'σα ἀν'χτὰ τ'ν πόρτα κὶ μπῆκι
εἶνα γομάρ' κὶ γιόμουσι ἢ αὐλὴ οὐλὸν γομαροβουνιά Θεσσ.
(Κρυόβρ.) Νὰ μᾶς'ς γομαροβουνιά γιὰ τοῦ μπαχτσέ αὐτόθι.
Μὶ γομαροβουνιά παλικά κάπνιζάμι Μακεδ. (Βροντ.)
Συνών. γαιδοουροβουνιά, γαιδοουροκα-
βαλλίνα, γαιδοουροκάβαλλο, γαιδοουρο-
κοπριά, γαιδοουροκόπρο, γαιδοουροκού-
ρελο, γαιδοουροφούσκι, γομαροκαβαλλί-
να, γομαροκοπριά, γομαροκούραδο, γο-
μαροσκατίνα, γομαροφούσκι.

γομαροβρυσή ἡ, ἐνιαχ. γομαροβρυσή Ἡπ. (Αὐλότοπ.
Λάκκα Σουλ. Παραμυθ. Ραδοβύζ.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ βρύση.

Βρύσις ὑπαίθριος εἰς τὴν ὁποίαν συγκεντρώνονται οἱ ἀγε-
λαῖοι ὄνοι καὶ ὑδρεύονται ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γομαροβρυσή Ἡπ.
(Ραδοβύζ.)

γομαρογκάγκανο τό, ἐνιαχ. γομαρογκάγκανον
Θεσσ. Μακεδ. (Κολινδρ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γκάγκανο.

Τὸ φυτὸν Σκόλυμος ὁ Ἰσπανικὸς (*Scolymus hispanicus*)
τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (*Compositae*) ἐνθ' ἄν.: Δὲν τὰ
ξέρ'ς τὰ γομαρογκάγκανα; Γιουμάτους εἶρι ζιρβά-διξά
ἢ δρόμους πὺν πααίβ' σακάτ' Μακεδ. (Κολινδρ.) Συνών.
ἀγκάβανος, ἀλειμματοῦδι, ἀνάλατος Β1,
γαιδοουράγκαθο 1, γομαράγκαθο, κουφά-
γκαθο.

γομαρογάιδαρος ὁ, ἐνιαχ. γομαρογάιδαρος Μακεδ.

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γάιδαρος.

Ἐπιτακτικὸν τοῦ γομάρι, ἦτοι τοῦ ὄνου, μετὰ σημ. μεταφ.
ἐπὶ τοῦ εἰς μεγάλον βαθμὸν ἀναγώγου ἐνθ' ἄν. Συνών.
γαιδοουρογάιδαρος.

γομαρόγαλο τό, ἐνιαχ. γομαρόγαλο Ἡπ. ('Αρτοπ. Αὐ-
λότοπ. Δωδών. Κούρεντ. Μαργαρ. κ.ά.) γομαρόγαλον Ἡπ.
(Ζαγόρ.) Θεσσ. (Βαθύρρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ.
Δεσκάτ. κ.ά.) γ'μαρόγαλο Στερελλ. (Δεσφ.) γ'μαρόγαλον
Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Φωτειν.
κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Μύτικ. Σπάρτ. Φθιώτ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γάλα.

Τὸ γάλα τῆς ὄνου ἐνθ' ἄν.: Τοῦ γ'μαρόγαλον εἶρι φάρμα-
κου γιὰ τοὺν καρκαλιὰ (= κοκκυτίν) Θεσσ. (Βαθύρρ.) Ἄμα
δὲν κατιβάξ' ἢ μάννα τ' γάλα, νὰ δώσιτι τ' πιδιοῦ γ'μαρόγα-
λον, εἶρι τοῦ καλύτιρου Στερελλ. (Φθιώτ.) Ἄ, π' νὰ πῆς
γ'μαρόγαλο! (ἀρά' νὰ προσβληθῇς ὑπὸ φυματιώσεως καὶ
νὰ πῆς γάλα ὄνου πρὸς θεραπείαν σου) Στερελλ. (Δεσφ.)
Συνών. γαιδοουρόγαλα.

γομαρογουλιανός ὁ, ἐνιαχ. γομαρογ'λιανός Μακεδ.
(Καστορ.) γομαρογ'λιανός Μακεδ. (Καστορ.)

'Εκ τῶν οὐς. γομάρι καὶ γουλιανός.

Εἶδος πτηνοῦ ὁμοιάζοντος πρὸς μικρὸν κύκνον καὶ δια-
βιῶντος παρὰ τὰς λίμνας ἐνθ' ἄν.

γομαρογουστέρα ἡ, ἐνιαχ. γομαρογούστερας ὁ, Ἡπ.
(Μαργαρ.) γομαρογούστιρας Ἡπ. ('Αρτοπ. Ραδοβύζ.
κ.ά.)

Τὸ ζῶον Σαύρα ἢ πρασίνη (*Lacerta viridis*) τῆς οἰκογ.
τῶν Σαυριδῶν (*Saurides*) ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδοουρο-
γουστέρα, κίτρινη γουστέρα, κίτρινο-
γουστέρα, πρασινογουστέρα, σαυράτα,
σαυρόφης, σκορτσέρα, χολοσαυράς.

γομαρογύρεμα τό, ἐνιαχ. γ'μαρογύρεμα Στερελλ.
(Παρνασσ.) γομαρογύριμα Ἡπ. ('Αρτοπ. Ραδοβύζ.
κ.ά.) Θεσσ. (Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐς. γομαρογυρεύω.

Ἡ ἀναζήτησις τοῦ ὄνου, ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Κάλλιο γ'μαροδέσιμο | παρὰ γ'μαρογύρεμα
(ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις προνοητικὸς διὰ νὰ ἀποφεύγῃ
τὰς ταλαιπωρίας) Στερελλ. (Παρνασσ.) Συνών. παροιμ.

